

[Justitsministeren.]

for Meddelagtighed i Voldtægt begaaet inden det fyldte 15de Aar, og Straffen blev betinget eftergivet. I 1904 blev han dømt for simpelt og groft Tyveri til 8 Maaneders Forbedringshusarbejde, i 1926 for simpelt Tyveri til 80 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. I 1926 blev han straffet for groft uterligt Forhold under Anvendelse af Vold — det maa altsaa være Voldtægt, som ikke helt blev gennemført. Straffen blev under Hensyn til Taabeparagraffen ansat til et Aars Forbedringshusarbejde. Lægeattesten beskriver hamsom et intellektuel Henseende ret ringe udviklet, degenerativt præget Individ. I 1927 og 1929 blev den samme Mand to Gange straffet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 120 Dage for Tyveri. Denne Mand er altsaa dømt skyldig for Voldtægt, 4 Gange dømt for Tyveri, een Gang for grov Uterlighed under Anvendelse af Vold, han er dømt efter Straffelovens § 39, Taabeparagraffen, som jeg før citerede, endda tre Gange. Han er altsaa grov Sædelighedsforbryder, Voldsmand, Tyv og Taabe.

Nummer 3 er fra 1926 til 1931 syv Gange straffet for mindre Forseelser, to Gange tillige for Overtrædelse af Værnepligtsloven, senest med Tvangsarbejde i 42 Dage. Nummer 4 er i 1925—26 tre Gange af Justitsministeriet fritaget for Tiltale for Tyveri mod at undergives Vægeraadssorg. Han er altsaa ikke særlig haardt behandlet. Nummer 5 er i 1924 straffet for simpelt Tyveri med 10 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost, betinget Dom. Ifølge Erklæring af 26. November 1932 fra Overlægen paa Kommunehospitalets 6te Afdeling er han sindssyg nu og maa antages at have været det allerede, da han deltog i Optøjerne paa Grønttorvet. Nummer 6 er i 1918 straffet bl. a. for Overtrædelse af Straffelovens § 185, Krænkelse af Blufærdigheden. Nummer 7 er i 1931 straffet for Gadeuorden og Rudeknusning med Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 1 Maaned.

Jeg tror ikke, at den Slags Folk er til at respektere synderligt, og jeg tvivler meget om, at et kommunistisk Samfund vil blive et Lyksalighedens Samfund, hvis det er den Slags Individuer, der skal give Tonen an.

Efterhaanden som Undersøgelsen afslut-

tedes for de enkelte sigtedes Vedkommende, fandt Løsladelse Sted, og den 22. November 1932 var der kun 7 fængslede tilbage. For disses Vedkommende opretholdtes Fængslingen, da det fandtes fornødent at afholde dem fra Samkvem med andre, for at undgaa, at de skulde modvirke Undersøgelsen. Ogsaa disse Varetægtsfanger løslodes, den 5. December 1932, da det viste sig, at Sagen ikke kunde komme for Nævningeting i December 1932, men maatte vente til Januar-Tinget, der først begynder den 10. Januar 1933. Det bemærkes herved, at der formentlig for Vold imod Politiet kun vil blive rejst Tiltale mod 4 eller 5 af de i Sagen implicerede Personer, fordi der ikke er fyldestgørende Bevis mod Resten; derimod vil dog formentlig adskillige andre blive straffet for Politiforseelser.

De sigtede har i nogen Grad besværliggjort Undersøgelsen. Ifølge § 3 i Almindelige Regler for „Arbejderværnet“s Kammerater paahviler der nemlig Kammeraten den ubrydeligste Tavshedspligt om alt, hvad der foregaar i „Arbejderværnet“; denne Tavshedspligt gælder ogsaa overfor Politi og Domstole, idet Kammeraten skylder sin proletariske Organisation alt, det kapitalistiske Samfunds Eksekutivorganisation intet. (Hør!). Efter denne Oplysning om de sigtedes Indstilling overfor Domstole og Politi kan det ikke undre, at det har været nødvendigt i ret vidt Omfang at anvende Varetægt under Sagen — det kan der vel ogsaa siges „Hør“ til af den, der nu raabte saaledes.

Da det under Finanslovdebatten af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen antydedes, at Løsladelsen den 5. December skyldtes, at det kommunistiske Parti var blevet repræsenteret i Folketinget, skal jeg til Oplysning om, hvad der virkelig er passeret, med den højtærede Formands Tilladelse oplæse en af Politivadvokat Lotinga afgiven Erklæring; det er en Erklæring fra Politivadvokat Lotinga, og hvor jeg altsaa i det følgende siger „jeg“, er det Hr. Lotinga, der taler:

„Da Forsvarerne ved Slutningen af Forundersøgelsen, under et Retsmøde den 22. November, fremsatte Begæring om Løsladelse af de sigtede, der endnu hensad som Arrestanter, indvilgede jeg i, at 3 af disse blev løsladt, men modsatte mig Løsladelse af de 7 andre under Hen-